08/06/2025

Έργο του Αγίου Πνεύματος η ενότητα -Της Σοφίας Μπεκρή

/ Γνώμες

Μετά από την Ανάληψη ο άνθρωπος δεν εγκαταλείπεται μόνος αλλά ο Θεός Πατήρ, σύμφωνα με την επαγγελία του Υιού, αποστέλλει «τον άλλο Παράκλητο», το Πνεύμα το Άγιο, για να συνεχίση το έργο του Υιού στον κόσμο, προ πάντων όμως για να μεριμνήση, όπως και τα άλλα δύο πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, για την θεόσδοτη ενότητα.

- Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

Να γιατί στο Κοντάκιο της Πεντηκοστής, της εορτής δηλαδή της Αγίας Τριάδος και του κατ' εξοχήν τιμώμενου προσώπου Αυτής, του Αγίου Πνεύματος, ψάλλει ο υμνωδός: «ότε του πυρός τας γλώσσας διένειμεν (ο Θεός), εις ενότητα πάντας εκάλεσε· και συμφώνως δοξάζομεν το πανάγιον Πνεύμα», διότι εν Αγίω Πνεύματι καλούμαστε όλοι σε ενότητα με τον εν Τριάδι Θεό και μεταξύ μας.

Το Άγιο Πνεύμα, μάλιστα, σύμφωνα με τον υμνωδό, κατέρχεται ως πυρ που

καθαίρει πρώτα από την αμαρτία και στην συνέχεια φωτίζει και αγιάζει τον πιστό, ώστε να επιθυμεί την ενότητα με τον Θεό και συν Θεώ με τους άλλους ανθρώπους.

Εάν θέλωμε, επομένως, να ελέγξωμε κατά πόσον είμαστε πλήρεις Αγίου Πνεύματος και εμφορούμενοι από τις δωρεές Του, ας αναρωτηθούμε εάν έχωμε εξαγιαστή από τις χάρες Του, ώστε να περιπατούμε ως τέκνα φωτός. Εάν πράγματι είμαστε καρποί του Αγίου Πνεύματος, ειρηνικοί, πράοι, αγαθοποιοί, τότε θα σπεύδωμε να τηρούμε και την ενότητα του Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης (Εφεσ., δ’ 4).

Την ενότητα αυτήν του Πνεύματος διετήρησαν πάντοτε με επιμέλεια όλοι οι πιστοί της Εκκλησίας. Οι πάνσοφοι μάλιστα Πατέρες, προκειμένου να πάρουν τις σωστές αποφάσεις στις Συνόδους για τα ζητήματα της πίστεως, ζητούσαν πρωτίστως και «συμφώνως» τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος: «Έδοξε τω Αγίω Πνεύματι και ημίν».

Επειδή, λοιπόν, ενότητα από «ενότητα» διαφέρει, χρειάζεται εν τέλει να εξετάζη κανείς προσεκτικά στο όνομα ποιού διακηρύσσεται κάθε φορά αυτή η ενότητα και σε τι αποσκοπεί. Εάν διακηρύσσεται στο όνομα του Τριαδικού Θεού της αγάπης και της ενότητος, του μόνου αληθινού Θεού, και αποσκοπεί στην ένωση μαζί Του και στην συνεργασία με τους ανθρώπους Του, τότε είναι αγιοπνευματική ενότητα. Εάν όμως η διακηρυσσόμενη ενότητα ούτε στο όνομα του Θεού κηρύσσεται ούτε στην ενότητα των ανθρώπων αποσκοπεί, τότε δεν αποτελεί ενότητα εν Πνεύματι Αγίω αλλά εν πνεύματι του κόσμου, επομένως δεν συνιστά πραγματική ενότητα, αντιθέτως αποτελεί διάσπαση και σύγχυση.

Η σύγχυση αυτή, μάλιστα, ομοιάζει με την προκαλούμενη από τον Θεό ασυμφωνία των ανθρώπων της Βαβέλ που ύψωσαν πύργο, για να φτάσουν στον ουρανό, χωρίς όμως να επιθυμούν να γνωρίσουν τον Θεό. Γνωρίζοντας, λοιπόν, Εκείνος τα πραγματικά των κίνητρα, διέλυσε τα κακόβουλα σχέδιά των, όπως λέει και το Κοντάκιο της εορτής («καταβάς τας γλώσσας συνέχεεν και έθνη διεμέριζεν»), προκαλώντας προς τιμωρία των την ασυνεννοησία («αφωνία»). Έτσι διαλύει πάντοτε ο αγαθός Θεός τα αλαζονικά σχέδια όλων των επίδοξων πυργοποιών, οδηγώντας τους στο τέλος στην μεταξύ των διάσπαση και ασυμφωνία.

Όσοι, επομένως, πιστεύομε στον αληθινό Θεό, που επιθυμεί την ενότητα και όχι την διάσπαση των ανθρώπων, ας μην παρασυρώμεθα από τους ψευδοκήρυκες της ενότητας, που με τα λόγια των καλούν σε συμφωνία, με τα έργα των όμως προκαλούν ταραχή και σύγχυση.

Εμείς, αντιθέτως, ας επιζητούμε την κατά Θεό ενότητα, βαδίζοντες «συμφώνως»

τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, «σπουδάζοντες τηρείν εν τω συνδέσμω της ειρήνης την ενότητα του Πνεύματος» (Εφεσ., δ’ 4). Έτσι και μόνον έτσι ακολουθούμε το παράδειγμα όλων των πάσης φύσεως αγιοπνευματικών ανθρώπων, Αποστόλων, Πατέρων, μαρτύρων, κηρύκων του φωτός, προς δόξα Θεού και σωτηρία των ψυχών ημών. Γένοιτο!

Πηγή: pemptousia.gr